

34. — Зографъ. Бележка отъ 1591 г. въ осмогласникъ, № 82, на последния 226 листъ:

† Гю книгъ пеинкоста къпъ ѹзъ смѣрѣнїи Касиле митрополит и приложи єго монастиръ смѣрїком¹⁾ храмъ възїнїа га ба и спса наше ивъ хд. И ктѡ єго хоци щети ѿ си цркви. да є проклѣтъ ѿ га ба и то . . . порожьшее и ѿ въсѣхъ стїй ами: —

Пошписа сиѣ своею рѣкою, въ лѣтѣ 7099—1591
мѣца маѣ. з. днъ.

35. — Зографъ. Бележка отъ XVI в. въ служебникъ, № 180, л. 105 последенъ:

† Многа лѣта сътвори ги блаженномъ, и прѣбѣженномъ архиепископъ въ българскыя земли вѣцъ и гдѣ наше, ку имѣ многа лѣта вѣко.

36. — Зографъ. Приписка отъ XVI в. въ служебникъ, № 238, листъ 10:

Григорію дѣ паніеротатъ, имѣ афенду киевъ депотъ, митрополитъ, дѣ агиотатъ, митрополѣ Софіїа имердимъ. ки єзархъ паси Гардика. ки тѣ допѣ єхъ онъ дѣ сардени, полата етъи: —

Теолипъ тѣ панагіотатъ. ки иквменикъ. патріаѳъ полата етъи: —

(На Григория²⁾, преосвещенейши нашъ господарь и владика, митрополитъ на светейшата Софийска митрополия, пречестнейши екзархъ на цѣла Сардика и на зависещитѣ мѣста сардикйски, за много години.

На Теолипта, всесветейши и вселенски патриархъ, за много години).

37. — Зографъ. Приписка въ четвероевангелие, № 34, разредена на листове 15—35:

† Гia книга благовѣстїе, чтїнаго и славнаго прѣка прѣча крѣтилѧ Іѡанна више сї Стрѣжеово ктѡ да я оукраде вѣди емъ днадема въ си вѣкъ и въ бѣдѣши ами ами: —

¹⁾ Илински прочелъ: смѣрїкомъ. Пакъ тамъ, 266.

²⁾ Софийскиятъ владика Григорий ще да е светителствувалъ презъ XVI вѣкъ, защото презъ сѫщия вѣкъ патриарществувалъ поменатиятъ съ него Теолипъ I, 1514—1520, или Теолипъ II, 1585—86. Срв. Георгъ, Патр. πλακѣ, 499, 528.